

ikke være saa mange, som de nok mente, at de burde have været. Men hvis det er Meningen, at disse Vænkevoagnsture for Fremtiden skulde forbydes, vilde et saadant Møde jo ikke kunne holdes, og det tror jeg vilde have sin store Betydning. Naarlig for det Parti, som jeg her omtalte, tror jeg, at noget saadant vilde have sin store Betydning, og at det vilde skyde yderligere til, at dette Parti mistede Fodfæste i Befolkningen, naar de ikke kunde føre saadanne Demonstrationer igennem. Jeg vilde derfor anse det for meget uheldigt, om man kom dertil, at disse Selstabsrejser, der foregaa paa den Maade, bleve forbudte. Man finder jo ogsaa, at i Byerne — jeg ved ikke, om det er saa meget Brug her i Kjøbenhavn, men det er det i hvert Tilfælde i Provinserne — foregaa der stadigvæk en Masse Udflugter paa den Maade, idet navnlig Arbejderne foretage Ture ud paa Landet om Søndagen, hvilke Udflugter jo i mere end en Henseende kunde være gavnlige og fornøjelige for dem. Disse Udflugter vilde jo ogsaa blive forbudte, og det forekommer mig ligeledes, at det vilde være meget uheldigt. Jeg vil derfor gerne have lidt Underretning om, hvorledes det forholdes sig paa dette Omraade, og i hvert Tilfælde vil jeg foreslaa, at vi ikke gaa bort fra det, der hidtil har været Coutume her. Der er nogle andre Smaabemærkninger, jeg skal gøre, naaet jeg vel egentlig godt kunde spare dem, fordi de høre ind under den Kategori, som bedst kommer frem i Udvalget. Der er i § 5 bestemt, at, hvis der ikke gives Plads i den paagældende Vognklasse, kan Billetten forlanges ombyttet med Billet til en anden Vognklasse, hvor der er Plads, med Tilbagebetaling henholdsvis Efterbetaling af Prisforskellen. Det forekommer mig, at, naar Jærnbanen sælger Billet f. Eks. til 3dje Klasse, maa den ogsaa staa Plads til vedkommende, og det har, saa vidt mig bekendt, hidtil været Coutume, at, naar der ikke var Plads i 3dje Klasse, stillede Jærnbanen en af de andre Klassers Vogne til Raadighed, saa at 3dje Klasse's Passagerer ofte kunde komme til at køre paa 2den Klasse, 2den Klasse paa 1ste osv., efter som Vognene vare fyldte til. Det forekommer mig, at det er urigtigt at forlange Efterbetaling ved en saadan Lejlighed. Der er i § 25 ligeledes et Forhold, jeg ikke finder ganske heldigt. Det angaar Toldgods og lignende, idet der staar: „Affsenderen er forpligtet til at vedlægge Fragtbrevet de Papirer, som ere nødvendige til Opfyldelse af Told-, Statte- og Politibestemmelser o. s. v.“, og senere hen staar der, at „Jærnbanen er ikke forpligtet til at under-

følge, om Papirerne ere nøjagtige eller tilstrækkelige“, og i det foregaaende, at alt Tab, som maatte følge af, at disse Papirer mangle eller ere utilstrækkelige eller unøjagtige, falder paa Affsenderen. — Det forekommer mig, at Baneadministrationen med det Kendskab, den har, maatte optræde vejledende og hjælpende for Publikum og ikke saaledes som her altsaa lægge alt Ansvar over paa Affsenderen selv, saa at det udelukkende bliver Affsenderens egen Sag at staae de nødvendige Papirer. Det kan ved mange Lejligheder være saa, at Affsenderen ikke har Begreb om, hvilke Papirer det er, der foredres i det paagældende Land, hvor Varen skal hen, og han vil da kunne udsætte sig for et betydeligt Tab der. Det forekommer mig, at det vilde være ganske naturligt, om Jærnbanekontoret gav Affsenderen de Oplysninger, som her ere nødvendige. Endelig har jeg endnu en ganske lille Bemærkning at gøre angaaende Forsendelsen af Frimærke-pakker. Der er jo det Forhold ved Frimærke-pakker, at de kun kunne gaa med Godstog, at de altsaa ikke kunne gaa med Person- eller Eksprestog. Dette kan selvfølgelig have sin Berettigelse og være rigtigt nok, men der kunde dog være Forhold, der gjorde det ønskeligt, at der skete Undtagelser paa visse Omraader. Der er saaledes vor Bladlitte-ratur, som har udviklet sig i en saadan Retning, at der fra et enkelt Kontor kan udgaa flere Blade til de forskellige Byer saaledes, at der i et Trykkeri i en By bliver trykt Blade, som udgaa næste Dag i andre Byer, der ligger langt borte derfra. Disse Blade kunne ikke sendes med Persontog eller Jltog, de blive viste tilbage og skulle altsaa enten sendes som Eksprestog, hvad der er ganske overordentlig kostbart, eller ogsaa maa de ligge, til Godstoget gaar. Det har sin store Gene. Jeg vilde gerne henstille, at man paa dette Omraade gjorde en Undtagelse saaledes, at Avispapperne kunde gaa med Eksprestog, Jltog, Persontog, eller hvilket Tog det nu er, saaledes, at de kunne komme i rette Tid til det Sted, de skulle. Der er en Bestemmelse i § 61 om let fordervelige Varers Transport. De skulle fremstynes, og jeg vil sige, at paa en vis Maade høre Aviserne ind under dette Begreb; thi naar de blive gamle, ere de ikke saa gode, som de burde være. Jeg vilde gerne henstille, at dette Forhold blev taget under Overvejelse, da jeg tror, det har Betydning paa sit Omraade. Endelig er der kun endnu Bestem-melsen om Ministerens Ret til at give Fribeholdninger paa Banen, som jeg har noget imod, men da dette Forhold er berørt for af andre Talere, skal jeg ikke komme ind paa